

CAPÍTOL 01

PLAFF! PLAFF! PLAFF!

Boto la pilota de bàsquet. D'una mà a l'altra.
Entre les cames.

—Passa-me-la, Delly! —crida el meu millor
amic, en **Sam**, des de la línia
de tirs lliures.

Intento passar-l'hi, però l'**Anna**
està **saltant** davant meu com un titella.
Per sort, en Sam és la persona
més alta que conec.

Ell pensa que és perquè menja molta verdura, sobretot amanides (o això és el que la meva mare em diu). Però jo crec que és perquè els seus pares **l'estiren en secret** a la nit.

Llanço la pilota per sobre del cap de l'Anna. En Sam l'atrapa i es desplaça botant per la pista.

Faig una finta i supero l'Anna mentre ella corre cap a en Sam. És molt ràpida, però jo també ho soc.

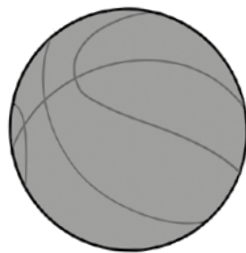

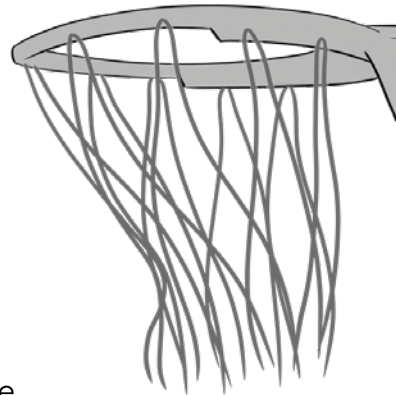
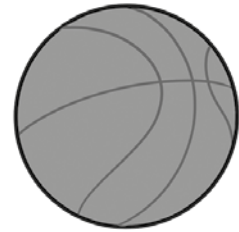
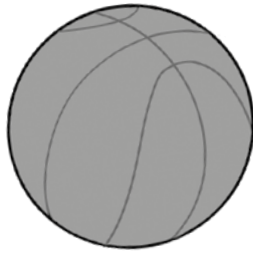
—Sam! —crido mentre l'Anna intenta picar la pilota per prendre-l'hi.

En Sam veu que estic lliure i me la passa. L'atrapo a pocs metres de la cistella.

Ajunto els peus, apunto i... **llanço!**

La pilota **traça un arc** i entra **directament a la cistella**, sense gairebé ni tocar el cèrcol.

—**Dos punts!**— crida en Mick des de la línia de fons, portant el recompte—. **Vinga, Delly!**—anima, mentre recull la pilota, però llavors s'entrebanca quan està a punt de passar-la. La pilota vola per sobre de la tanca de l'escola fins al jardí del darrere del senyor Alfonsi.

Observem com la pilota **surt disparada** emetent un xiulet fins que topa amb els gegantins pantalons grisos que hi ha penjats a l'estenedor del senyor Alfonsi.

—Molt bona, Mick! Un llançament als pantalons bé val **tres punts**! —bromeja en Sam.

M'enfilo a la tanca per recuperar la pilota i en aquell moment apareix la professora encarregada de vigilar a l'hora del pati.

—MATTHEW DELLAVEDOVA! ES POT SABER QUÈ ESTÀS FENT?

—He de recuperar la meva pilota, senyora Mills. Està signada per en Jimmy Adams!

—En Jimmy què? —pregunta la senyora Mills arrufant les celles—. És un jugador de criquet?

Quedo bocabadat. En Jimmy Adams és **un dels jugadors de bàsquet més grans de tots els temps.**

Vaig guanyar aquesta pilota signada en una competició fa uns quants anys. No la vull perdre de cap manera.

En Sam i l'Anna riuen. En Mick fa cara de culpable. Joestic **palplantat** damunt de la tanca del senyor Alfonsi. He de saltar a l'altre costat i recuperar la pilota? O he de deixar-la allà? Això mai! **Decideixo saltar.**

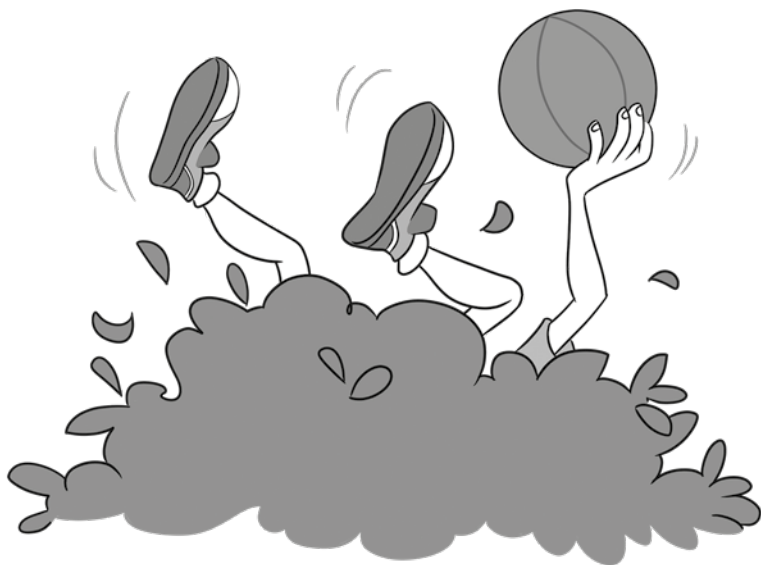
—BAIXA D'AQUÍ, MATTHEW!

—crida la senyora Mills.

Just en aquell moment, el senyor Alfonsi surt al jardí del darrere. Em mira i, després, descobreix la pilota.

S'ajup i la llança per sobre de la tanca. Ho fa prou bé!

Jo l'atrapo i, en fer-ho, **caic d'esquena** i aterro sobre una bardissa.

—Ai! —em queixo. No m'he trencat res. Només tinc unes quantes esgarrapades. I he recuperat la meua pilota.

La senyora Mills treu foc pels queixals. Obre la boca per dir alguna cosa, però llavors...

R R R R I / N N N G G G !

—Hora de tornar a classe! —diu en Mick, amb un posat alegre.

—Una carrera fins allà? —em **repta** en Sam.

Miro la senyora Mills i li mostro el que espero que sigui **un somriure irresistible**.

Ella se'm queda mirant fixament durant un llarg instant, però després s'estova i somriu.

—Ves, Delly. Però no vull tornar-te a veure enfilat en una tanca!

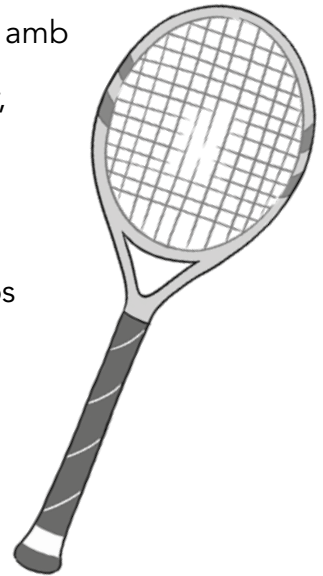
—D'acord, senyora Mills, l'hi prometo. Fins aviat!

Tots correm turó amunt per tornar a classe.

L'Anna és la **més ràpida**. En Sam la segueix fent **llargues gambades**. Jo li trepitjo els talons. I en Mick s'entrebanca darrere nostre. Pobre Mick!

Després d'escola, l'Anna, en Sam i jo tenim **classe de tennis**. En Sam té un **servei letal**, i les seves cames són tan llargues que gairebé pot saltar per sobre de la xarxa sense tocar-la. L'Anna és la millor de tots tres amb les **volees**. Jo no destaco en res en particular, simplement tinc facilitat per a tot. El que més m'agrada fer és **fingir que corro a poc a poc**, com si no pogués arribar a temps per picar la pilota i, de cop i volta, canviar de ritme, accelerar i retornar-la a l'altre costat abans que faci el segon bot.

—**ÒNDIA!**— crido mentre la bola passa per sobre de la xarxa i aterra just dins de la línia de fons abans de seguir la seva trajectòria. **Punt per a mi!**

Quan la classe acaba, el meu pare ens espera a l'Anna i a mi a la porta per acompanyar-nos a casa. L'Anna i jo som **veïns**. Ella explica al meu pare el que ha passat avui quan jugàvem a bàsquet.

—I què heu fet per recuperar la pilota? —pregunta el meu pare quan entrem al nostre carrer.

—Doncs... el **senyor gran que viu al costat** de l'escola ha aparegut i me l'ha tornada. —Decideixo no explicar la part en què **m'he enfilat a la tanca**.

—El senyor Alfonsi és un **bon esportista!** —afegeix l'Anna picant-me l'ullet.

En Mick també viu al nostre carrer, així que el saludem amb la mà quan passem per davant de casa seva. De seguida, arribem davant de la porta de casa de l'Anna.

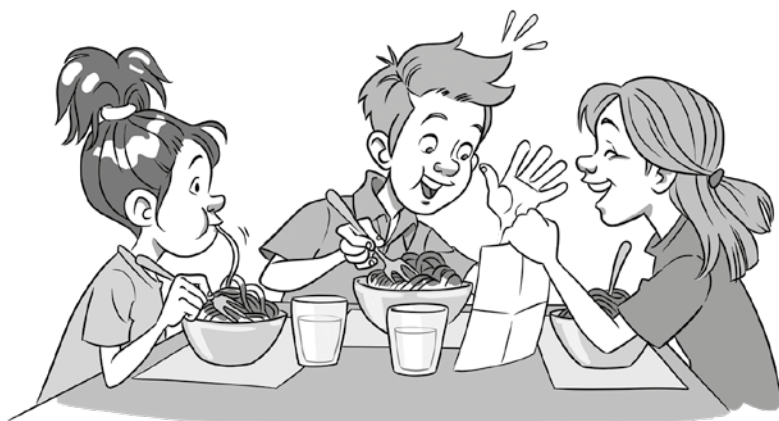
—Fins demà,

Anna!

—Adeu, Delly!

La mare ha preparat espaguetis a la bolonyesa. Porta posat el seu equip de netbol¹ perquè el dilluns a la nit hi juga.

—Escolta, Matthew, et presentaràs a l'**equip júnior de bàsquet**? —pregunta l'Ingrid, la meva germana petita.

Un tros d'espagueti em queda penjant entre les dents.

—Què? —dic, i el xuclo—. **Un equip de bàsquet?**

—Sí —contesta la Yana, l'altra germana. Treu un fullet de la butxaca, l'allisa i el deixa damunt la taula.

¹ Esport semblant al bàsquet, encara que la cistella no té tauler i no és permès botar ni córrer amb la pilota.

**T'AGRADA
EL BÀSQUET?
ÉS EL TEU DIA DE SORT!**

**PROVES PER AL PRIMER EQUIP JÚNIOR
DE BÀSQUET DE MARYBOROUGH
AQUEST DIMECRES A LES 14 h
VINE A LES PISTES DE L'ESCOLA**

LUKE

—**Dimecres?** Però si és demà passat! —M'aixeco
d'un salt de la cadira—. He d'anar a **practicar!**

—Seu i acaba de sopar —diu la mare—. Ja tindràs temps de sobres per practicar demà.

—No t’ho pensis pas —responc—. Tinc futbol després de l’escola, no te’n recordes?

—Calma’t, nano —em diu el pare posant-me una mà a l’espatlla—. Pots practicar a l’hora de dinar, com has fet avui. **Has superat** l’Anna amb aquell gran llançament, no te’n recordes?

—Sí —contesto.

La mare i el pare tenen raó. **Encara tinc un dia i mig** per practicar. I, si demà em llevo d’hora, podré assajar uns quants moviments al camí d’entrada.

Quan arriba l’hora d’anar a dormir, me’n vaig a la meva habitació. Encara que em sento cansat, el cap **no em para de donar voltes**. Ni tan sols la lectura d’un

dels meus llibres favorits sobre en Michael Jordan i els Chicago Bulls no aconseguix distreure'm.

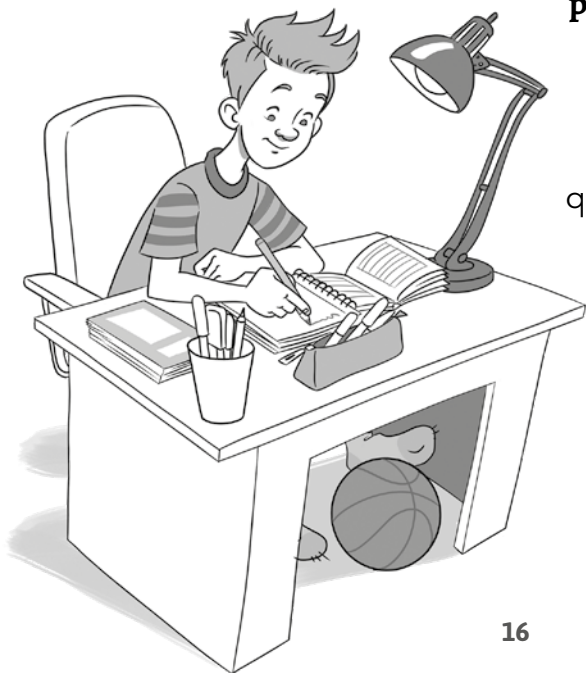
—Bona nit, Matthew —diu la mare, que entra per apagar el llum.

—Bona nit, mare.

L'habitació està fosca, però em sento **massa excitat** per allò de dimecres per poder dormir. Així que em llevo i encenc el llum de la taula. He tingut una idea.

Faré un **pla d'entrenament**, tal com faria un **atleta professional**.

Arrenco uns quants fulls d'un quadern d'exercicis i començo a **planejar** les activitats de l'endemà.

Alço els ulls cap al **meu heroi**, en Jimmy Adams. Hi ha pòsters d'ell jugant a bàsquet enganxats al sostre, a les parets i a l'armari de la meva habitació.

—Algun consell, Jimmy? —pregunto.

Si en Jimmy de debò fos aquí en lloc dels seus pòsters, em diria: «Fes-ho tan bé com puguis, Delly».

—D'acord —deixo anar. Llanço enlaire la meva pilota signada i l'atrapo—. **Així ho faré.**

Hola, Jimmy!

Soc en Delly, el teu col·lega. Només volia explicar-te que finalment Maryborough tindrà el seu propi equip júnior de bàsquet! Estic emocionat! M'esforçaré tant com pugui. Encreuo els dits perquè em triïn. Vindràs a veure'ns si jugo?

Delly